

प्रवृत्तानि भूतानि शरीराकारेण परिणमन्ते इत्याह काश इति यानि रानि स आकाशः यः प्राणः स वायुः य ऊष्मा सोऽग्निः य द्रोहितादिलोहवत्तन्दापः य त्कठिनमस्थ्यादितत्पृथिवीत्यर्थः नैकधेति जरायु जादिभेदेन ॥ ८ ॥ शरीरोत्पत्तिमुक्त्वा इन्द्रियोत्पत्तिमाह ज्ञानेति शरीरे बुद्धिर्जाठरः प्राणश्च सर्वकर्मसंवाहको गणः कुतः यतो च इन्द्रियाद्यष्टकं निःसृतं अर्थाः शब्दादयः स्वभावोऽर्थप्रकाशकत्वं चेतना घटायाकारादिति मनः संकल्प्यादिरूपं एतत्ज्ञानकार्यं वायुकार्यं तु प्राणापानौ तौ च व्यानादीनामप्युपलक्षणं विकारोऽशितपीतादिपाचनेनैन्द्रियादीनामायानादिजाठरकार्यं ॥ ९ ॥ श्रवणं श्रोत्रं स्पर्शनं त्वग्निं द्रियं नासाग्राणं चित्तं पूर्वकारणं यस्यार्थगणस्य तं चित्तं पूर्वं चित्तमात्रोपादानकं गताः प्राप्ताः गुणाः गुणकार्यभूताः ॥ १० ॥ विज्ञानसंयुक्ता चित्त्विति विवर्तमाना चेतनादिति विषयस्योपादेयत्वहेतुत्वोपेक्षणीयत्वेति विधा ॥ ११ ॥ मूर्तयः रूपाश्च द्रव्याणि बाध्वाकाशयोर्मूर्तत्वश्रुतेर्बाधेन्द्रियायास्तत्वात् पञ्चशब्दाद्याः मूर्तिभिः सह षट्गुणाः विषयाः ज्ञानप्रमातस्य सिद्धये विषयकरणयोगाद्विज्ञायते ॥ १२ ॥ किंचतेषु श्रोत्रादिषु कर्मस्वर्गसाधनं विसर्गः संन्यासो ब्रह्मलोकदः संन्यासाद्वल्लग्नः स्थानमिति स्मृतेः सर्वतत्त्वार्थनिश्चयः मोक्षहेतुः तत्तत्त्वनिश्चयं परमं श्रेष्ठं शुक्लं मोक्षबीजं बुद्धिरिति अभ्ययं मोक्षदत्वाद् व्ययमिति चाहुः महद्ब्रह्मतत्त्वदत्वात् ॥

आकाशो वायु रूष्मा च स्नेहो यश्चापि पार्थिवः ॥ एष पञ्चसमाहारः शरीरमपि नैकधा ॥ ८ ॥ ज्ञानमूष्मा च वायुश्च त्रिविधः कार्यसंग्रहः ॥ इन्द्रियाणीं द्वितीयार्थाश्च स्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौ विकारश्च यातवश्चात्र निःसृताः ॥ ९ ॥ श्रवणं स्पर्शनं जिह्वा दृष्टिर्नासा तथैव च ॥ इन्द्रियाणीति पञ्चैते चित्तपूर्वगता गुणाः ॥ १० ॥ तत्र विज्ञानसंयुक्ता त्रिविधा चेतना ध्रुवा ॥ सुखदुःखेति यामाहुरदुःखामसुखेति च ॥ ११ ॥ शब्दः स्पर्शं च रूपं च रसो गंधश्च मूर्तयः ॥ एते ह्यामरणात्पञ्चषड्गुणा ज्ञानसिद्धये ॥ १२ ॥ तेषु कर्मविसर्गश्च सर्वतत्त्वार्थनिश्चयः ॥ तमाहुः परमं शुक्रं बुद्धिरित्यव्ययं महत् ॥ १३ ॥ इमं गुणसमाहारमात्मभावेन पश्यतः ॥ असम्यग्दर्शनैर्दुःखमनंतं नोपशाम्यति ॥ १४ ॥ अनालमेति च यद्दृष्टेनाहं नममेत्यपि ॥ वर्तते किमपि स्थानात्प्रसक्तदुःखसंततिः ॥ १५ ॥

॥ १३ ॥ इममिति अस्मिन्संघाते अनात्मनि आत्मबुद्धिरनर्थहेतुरित्यर्थः ॥ १४ ॥ एवमप्यारोपमुक्त्वा पवादमाहानालेत्यदिना इति यद्दृष्टं तदनाले तिसंबंधः स्वात्मनि वृत्तिविरोधादिदंतया यद्दृष्टं अहंकारादितत् आत्मानेत्यर्थः न हि दृश्यं द्रष्टुरालेत्युक्तं तेन कारणेन अहमिति ममेति च न वर्तते यद्यत्राभेदेन प्रतीयेत तन्मिथ्या यथाशुक्तिरजतं अहंकारदेर्देन्द्रियादिकंचालमन्यभेदेन प्रतीयतेऽयमहमस्मिकाणो हंगौरोहमिति अतो मिथ्या ततस्तत्संबंधिममकारास्पदं पुत्रादिकमपि मिथ्या अतो हमिति ममेति च न वर्तत इति युक्तमुक्तं अनालैति स्म निष्ठं च नाहं न च ममेत्यपीति पाठे इति हि द्वमित्येवमाकाराप्रतीतिरेतिसं स्वार्थेऽन्यः तत्र निष्ठा परिसमाप्तिर्यस्य तद्विषय इत्यर्थः स सर्वोऽप्यनालातो हमिति न वर्तते न मेत्यपि न वर्तत इति योजना पाठान्तरं लनाकरं एवं सति यामसक्तप्रतीयमानाहुः खसंततिः सा किमपि स्थाना आत्मनो संगत्वात् अहंकारस्य च मिथ्यात्वात् रज्ज्वाग्भीषणत्वबन्धिरधिष्ठानैव यादृशो यस्तदाह शो बलिरिति न्यायेनाहंकारबन्धिव्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥